

Те слушаха изтръпнали.

Сякаш самият Асен бе възкръснал от гроба, само че хиляди пъти по-смел, по-неукротим, по-дръзновен.

Спогледаха се поразени.

- От Карпатите до Бяло море и от Драч до Понта се простираше земята, която ни оставиха в наследство Крум, Борис и Симеон. А Самуил я разшири до Лариса, до границите, където стигат славянските племена. Последният остатък от Римската империя - Византия, живее последните си дни. Василий направи последен опит да я възкреси. Комнините напразно се опитваха да закрепят това, което е обречено да завърши сетните си ^{часове} ~~дни~~. От всякъде ^{алчни} ~~се прее-~~ ^{от} ~~тират~~ ^{ци} алчни ръце за наследството на източния Рим: Латини, маджари, узи, печенеги, нормани и сарацини, от всички страни се протягат ръце, за да заграбят плячката. Вие още помните теглото на ^{ро}бството! Свободата не се получава даром. Чакат ни дни обречени на несгоди и лишения. Ала ние днес ще се трудим и борим, за да живеят свободни и щастливи тези, които ще дойдат след нас. От нас се искат усилия и кръвна жертва. И ние ще я дадем. Тогава мир и благополучие ще процъфтят за вечни времена в земите ни. Наука и изкуства ще се възродят както по времето на Симеона. За слава и чест на народа ни. Това исках да кажа.

Иваница отново млъкна.

Сенки забулиха челото му. Щеше ли да има сили да издържи до край нечовешкия упорит труд, който го очакваше? Нямаше ли измамна ръка да покоси без време и неговия живот и да прекъсне едно голямо дело по средата? Четиридесет години се ^{беше} ~~бе~~ борил Самуил и накрая бе сразен. Не го ли очакваше участието на братята му? Трима царе - и тримата ще умрат от нож - бе казала куманската врачка. И той потръпна от зловещото пророчество. Трима.